

Zaterdag

den 1 December.

Deze Courant, die geregeld 3 maal in de week wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag, Donderdag en Zaterdag*, is, voor den prijs van f 12 in het jaar, bij alle Boekverkoopers en Postkantoren in het geheele Rijk te bekomen. — Voor *Buitengewone Couranten of Bijlagen* wordt den geabonneerden niets afzonderlijk in rekening gebracht.

FRANKFORT, den 27sten November.

Volgens berigten uit Genua, van den 17^{den} November, is de Koning van Napels aldaar aangekomen.

De jongste berigten uit Zwitserland melden, dat in onderscheidene kantons weder een zeer onrustige geest heerscht en men voor nieuwe volksbewegingen bevreesd is.

PETERSBURG, den 17^{den} November.

Den 15^{den} heeft Z. M. de Keizer eene ukase uitgevaardigd, welke het volgende behelst:

« Om de onlusten, waardoor in het afgelopen jaar de westelijke gouvernementen beroerd werden, spoediger met vergetelheid te bedekken, heeft Z. M. goedgevonden, aan zoodanige ingezetenen, die niet tot de belhamels behoorden, maar meer uit verblindings en ten gevolge van opruijing, dan met opzet zich misdragen hebben, nieuwe blijken van keizerlijke gunst te geven, doch tevens maatregelen te nemen, ten einde het getal der ten gevolge van het oproer aanhangige zaken te verminderen en de afdoening derzelve te bespoedigen.»

— Den 13^{den} dazer, des namiddags om twee uur, heeft zich het ijs in de Njewa vastgezet, en den 14^{den}, des middags om 12 uur, is men reeds begonnen op verscheidene plaatsen over de rivier te gaan.

BERLYN, den 25sten November.

De kolonel en vliengel-adjudant van Zijne Majesteit den Keizer van Rusland, prins *Italinskij graaf Suwarow Rimnickij*, is als koerier naar Petersburg vertrokken.

De keizerlijk Russische veldjager *Winokuroff* is, als koerier, van Petersburg komende, over Hamburg naar Londen vertrokken.

op last en met ondersteuning van hunnen Keizer in de regtsgeleerdheid en wetenschappen van bestuur studeren, om bij hunne terugkeering dadelijk in staatsdienst te treden. Zij bekomen de noodige gelden door den Russischen gezant, den heer *van Ribeaupierre*; zij zijn wel niet aan Berlijn gebonden, maar mogen echter slechts eene Pruisische universiteit tot hunne vorming kiezen.

BRUSSEL, den 27sten November.

De jongste berigten uit de omstreken van Antwerpen melden, dat de Franschen nog altijd voortgaan met het geschut en andere benodigdheden voor de belegering der citadel aan te voeren, en men alle dagen de opschikking van deze sterkte te gemoet ziet. De Franschen beklagen zich intusschen ten sterkste, dat hetgeen van de zijde van België tot de belegering zou worden geleverd, zoo traag wordt aangebragt. — De burgemeester van Berchem heeft de ingezetenen verwittigd, dat die gemeente veel van het vuur der citadel kan te lijden hebben en zij zich van water behooren te voorzien, om des noods brand te blusschen. Aan de ingezetenen van St. Laurens heeft men te kennen gegeven, dat zij hunne woningen moeten verlaten. Te Berchem worden 61 boeren-voertuigen verzameld, naar men denkt om tot het vervoer van gekwetsten te kunnen dienen. De Fransche militaire administratie heeft zich van de kerk te Berchem willen meester maken, om ze tot een hospitaal in te rigten; doch de pastoor en twee schepenen hebben zich tot den maarschalk *Gerard* vervoegd, en van denzelfden verworven, dat men alleen in den uitersten nood van de kerk gebruik zal maken.

De positie van de Fransche armee wordt nu aldus opgegeven:

De generaal *Achard* is met zijne divisie belast om de wegen van Bergen-op Zoom en Breda gade te slaan. De brigade van den generaal *Lawoestine* (kavallerie) en die van den generaal *Woirel* maken den linker vleugel der armee uit. Op den rechter vleugel bevindt zich de brigade van den generaal *Castellane*, voor zich hebbende den generaal *Simonneau* met een regiment jagers te paard, die kortstondig onder orders van den generaal *Achard* zal overgaan; die troepen zijn zoo veel vooruit gelegd, dat zij het land zullen kunnen verkennen op eene linie, beginnende van Oostmalle, Rijkvorsel en Wortel, en gaande op Zoersel, Oulderbosch en Viersele. Daar verlaat de generaal *Achard* Wommelghem, Wijneghem, Deurne, Merxem en Borgerhoudt, welke plaatsen door de troepen der brigade van den generaal *Zoepfel* met een re-

gement kavallerie der brigade van den generaal *Simonneau* zullen bezet worden.

De brigade van den generaal *Rapatel* zal de dorpen, welke zij op den linker oever van den Rupel bezet, verlaten en zich met eene batterij geschut naar Morstel, Bouchout, Hove en Edegheem begeven. Later zal deze brigade het middelpunt der operatiën naderen, zonder nogtans Berchem, het hoofdkwartier der artillerie, of Wilrijk, het hoofdkwartier der genie, te bereiken.

— Schoon sommigen het zoeken te bedekken, weet men hier toch stellig, dat er volstrekt geene eensgezindheid en vriendschappelijkheid tusschen de Fransche en Belgische troepen bestaat.

Van den 28sten November.

De uitslag der beraadslagingen over het adres in antwoord op 's Konings aanspraak in de kamer der vertegenwoordigers heeft getoond, dat de tegenwoordige ministers op geene meerderheid in die kamer kunnen rekenen; het adres is niet aangenomen zoo als zij het gewenscht hebben, en het staatkundige stelsel, dat zij volgden, mitsdien niet goedgekeurd. Zij hebben derhalve besloten om hun ontslag te vragen, en er zal, om aan het verlangen der oppositie te voldoen, thans een ministerie moeten komen, hetwelk zich niet zoo bepaaldelijk aan de Engelsche en Fransche ministeriën aansluit, maar meer op zich zelve staat en, met betrekking tot de buitenlandsche aangelegenheden, eischert doet en besluiten neemt, welke men meent, dat het belang en de eer van België vorderen, zonder vooraf te vragen, of die zoodanig zijn als de Londensche conferentie, of nu meer bijzonder Engeland en Frankrijk, ze kunnen toestemmen of toegestemd hebben. De moeilijkheid om mannen voor een zoodanig ministerie, of ook maar eenigzins bekwame getreden zijn, te vinden, zal de zaak misschien nog wel een anderen keer doen nemen; en men spreekt er ook reeds van, dat *Leopold* zwaargheid maakt, om het gevraagde ontslag te verleenen. Indien de tegenwoordige ministers aanblijven, schijnt echter eene ontbinding der kamers te moeten volgen.

Zie hier overigens eene korte aanwijzing van hetgeen in de laatste zittingen van de kamer der vertegenwoordigers gebeurd is.

In de zitting van den 26sten is, slechts met 44 tegen 42 stemmen, en tegen het gevoelen der ministers niet besloten, bij het adres te kennen te geven, dat Venloo niet behoort ontruimd te worden en het aan Holland toegekende gedeelte van Limburg en Luxemburg niet overgegeven, alvorens Holland tot het traktaat van 15 November is toetreden; terwijl, volgens de overeenkomst tusschen Engeland en Frankrijk, waarmede de ministers genoegen hebben, zulks zou moet plaats hebben genomen, zoodra de citadel van Antwerpen in handen der Belgen is gesteld.

Nadat in de zitting van gisteren, bij het voortzetten der discussiën over de verdere zinsneden van het adres, de heeren *Ullens* en *Legrelle* een woord opzigtelijk de stad Antwerpen in het adres verlangden gevoegd, en laatstgemeld lid de ministers wegens de al of niet onzijdigheid der stad ondervragen wilde, stond de heer *Lebeau*, minister van binnenlandsche zaken, zijne gewone plaats weder naast den heer *Devaux* onder de leden hernomen hebbende, op, en zeide, hoofdzakelijk: dat de ministers zich verplicht hadden gezien, na den uitslag der stemming van den vorigen dag, hunne demissie te vragen; dat zij als gedeputeerden en niet als ministers hadden gestemd; dat zij meenden eenen plicht te hebben vervuld en dat hij geloofde zulks te moeten verklaren, ter beantwoording aan de beleedigende aanvallen, waaraan het ministerie op het eind der vorige zitting ten doel had gestrekt. Deze verklaring scheen bij de leden geen anderen indruk dan eenige ontevredenheid te verwekken. — Met drift riep de heer *de Robaulx* uit: «Men spreekt van bedreigingen ik moet antwoorden: Wij weten wel, mijne heeren, dat de ministers niet als gedeputeerden kunnen stemmen, maar, in hun eigen belang stemmende, stellen zij geene meerderheid daar.» — De heer *Legrelle* kwam op het treurig lot van Antwerpen terug, hij wilde er het noodige van zeggen, opdat het nieuw ministerie in alle geval het zou kunnen ter harte nemen. Andere leden spraken in zijnen geest, doch de heer *de Robaulx* riep: dat het Fransch ministerie de citadel belegerde en niet

hetzelve geene verklaring had te vragen, welk gezegde de goedkeuring verwierf, en het voorstel werd verworpen.

Het adres in zijn geheel is verder mede 44 tegen 38 stemmen vastgesteld, doch, zoo als Koning *Leopold*, in antwoord op de aanvraag om een gehoor, heeft laten te kennen geven, zal hetzelve niet eer kunnen ontvangen worden, voor dat er een nieuw ministerie is benoemd.

BREDA, den 29sten November.

(Particuliere correspondentie.)

Naar men ons verzekert, bevinden zich te Turnhout nog drie à vier honderd man lanciers, die tot het Belgische leger behooren; ook zijn er een 25 man van dat volkje te Hoogstraten gedetacheerd, welke aan deze kanten, al de op onze grenzen gelegen Belgische troepen uitmaken; meer regs af liggen overal Franschen, welke, naar het schijnt, hunne presentie aan de landlieden in die streken zeer goed doen gevoelen.

DORDRECHT, den 28sten November.

Het beurtschip *de Citadel van Antwerpen* heeft deszelfs jongste reize van hier naar het kasteel wel volbragt, is van daar gisteren teruggekomen, en vertrekt overmorgen weder derwaarts. Op het kasteel had men, sedert de schandelijke desertie van eenen officier der artillerie, zoodanige veranderingen gemaakt dat de vijand geenerlei partij meer van de inlichtingen van dien verrader zal kunnen trekken.

ARNHEM, den 30sten November.

In een der laatste nummers van den Engelschen *Morning-Post*, lezen wij, in de betekenisvolle dood-aankondiging van den Engelschen admiraal lord *Exmouth*: « De laatste zeeslag, door zijn lordschap met roem gewonnen, was die van Algiers. En wie waren toen zijne bondvrienden en medestrijders? De Hollanders. Op den 15den November, juist toen de driekleurige Fransche vlag zich met de Engelsche vereenigde, om de Hollanders te gaan benadeelen, verbrak de ziel van den edelen lord hare aardsche keten; hij scheen gelukkig voorbestemd, om de schandelijke coalitie van Engeland en Frankrijk tegen Holland, niet te overleven.

— Niet onbelangrijk zijn de volgende zinsneden uit de adressen te Norwich en in het oostelijk gedeelte van het graafschap Kent, door eene aanzienlijke menigte land-eigenaars, handelaars, bankiers, manufacturiers en andere ingezetenen ondertekend, aan den Koning gezonden, om derzelve verontwaardiging over de tegen Holland ondernomen dwangmiddelen, openbaar te maken, en Zijne Britsche Majesteit te bewegen zich van zulk eenen eerlozen maatregel te onthouden.

« Gedachtig de groote vernielingen, die alle Britten aan een der waarste ainstammelingen van het huis van Oranje hebben, wegens de staats-aristocratie, door dien onsterfelijken grondlegger onder vrijheid in ons algemeen belang en tot heil van Engeland daargesteld, betreuren wij het grootelijks, dat Uwe Majesteit er toe gebragt is geworden, vijandelijkheden tegen den Koning der Nederland en de zoo zeer met ons door handelsbetrekkingen bevriende Nederlandsche Natie te ondernemen; eene onderneming nooit te rijmen met het nationaal belang des Engelschen gouvernements, te meer daar dezelve wordt aangevangen in samenwerking met onze gevaarlijkste en ons altijd vijandigste tegenpartij: de Franschen. Altijd gereed, om Uwe Majesteit bij te staan in de verdediging onzer nationale regten, zijn wij zelfs bereid daarvoor alle mogelijke lasten te dragen; maar smeeken Hoogstendzelve in overweging te nemen, welke voor ons nadeelige gevolgen uit eene te duchten algemeene vredebreuk onvermijdelijk moeten voortvloeijen.»

Mengelwerk.

Onze bededag in 1832.

Niet in woorden, niet in uiterlijk vertoon bestaat de ware godsdienst; maar in eenen pligtmatigen, deugdzaam en edelen wandel; in eene onverpoosde naleving van zedelijk-godsdienstige verordeningen en een getrouw vasthouden aan beginselen, op eer en braafheid gegrond. Gelukkig de mensch, in alle omstandigheden des levens, die zulk eenen zin, zulk eenen wandel op prijs stelt; gelukkig het volk, waar zulk eenen kennis met zulk eenen beoefening gepaard gaat! Wat stormen zich ook over hetzelve verheffen; wat gevaren het ook tegengrimmen: het blijft, door alle tijden heen, gelijk aan eene onvermijdelijke rots in het midden der schuimende golven; het staat pal als de honderdjarige eik, onwrikbaar als de ceder op het hooge gebergte; want de edelste, beste krachten geven het eene oorspronkelijke zelfstandigheid, die het juist behoeft, om staande te blijven in den drang der afwisselende lotsbejegeningen.

Zonder overdreven lof aan de Nederlandsche Natie toe te zwaaijen, mag zij zich echter, over het algemeen genomen, verheugen, in de wettelijke beteekenis des woords, godsdienstzinnig te bezitten en er hare hoogste eer in te stellen, dien overeenkomstig te handelen; terwijl zij er zich bovendien op mag verhoovaardigen door eenen Koning geregeerd te worden, die haar daarin op de treffendste wijze voorgaat. Zonder die voorregten toch, ontbrak het het Nederlandsche Volk, in dezen bange

tijd, voorzeker aan die veerkracht, welke het, God lof! in zulk eenen reuze mate bezit; zonder dat besef, zonder die beoefening, ware het zeker onbestand; zoo als thans, zijne eer en onafhankelijkheid te handhaven; zonder dien zin stond het gewis, gelijk met die wette gigtzinnige, rampzalige volken, bij wie de godsdienst, of een voorwerp van bespotting, of een schandelijk middel tot misleiding en arglistigheid is. Wij weten liet, hoe de ijdele buitenlander ons belacht, omdat wij ons van tijd tot tijd ootmoedig voor God in onze kerken nederbuigen, en in plegtige gebeden onze zedelijke en landelijke belangen, aan den onzienlijken Wereldbestuurder opdragen; wij weten, dat men elders aan eigen kracht-betoon hooger waarde toekent dan aan het deemoedig inroepen van hooger bijstand; dat wij door den ligtzinnigen Parijzenaar voor dweepers worden uitgekreten; — maar wij weten ook, dat het geen ons eendragt en ware vaderlandsliefde, eerbied voor de wet en hoogachting jegens al wat wel luidt, doet behouden, twee miljoen Nederlanders, gedurende de twee laatste jaren, aanzienlijker gemaakt heeft dan miljoenen verkrachters van recht en billijkheid, van waarheid en orde; wij weten, wat wij tot hiertoe te danken hebben aan den godsdienstzinn der Nederlandsche Natie; en wat zoogenoemde dweepers vermogen, in den strijd voor haardsteden en altaren tegen eene dubbele overmagt van verachtelijke vijanden.

Kreunen wij ons, landgenooten! dan niet aan hetgeen men elders van ons zegt; aan de verguizing, die men buitenslands ons aandoet. De tweede December is door onze godsdienstigen en in den algemeenen Nederlandschen geest handelenden Koning andermaal bepaald, om ons gemeenschappelijk in onze bedehuizen te verootmoedigen voor den God der heirscharen; om zegen af te smeeken voor het land onzer inwoning; het land, zoo vele eeuwen lang, door Hem beweldadigd; zoo vaak uit de onoverkomelijkste rampen en gevaren gered; het land, zoo dikwerf, volgens de bewijzen onzer glorieijke geschiedenis aan de overmagt onzer vijanden ontweldigd; het land, ten koste van het goed en bloed onzer vrome vaders, vrij gekocht en tot een parel aan Europa's eerekroon verheven; het land, dat nog op moedige afkomeelingen van den onsterfelijken WILLEM I, van den voorbeeldeloozen FREDERIK HENDRIK, DE RUYTER, TROMP, DE WIT, PIET HEIN, VAN GALEN en talloze verdigers en handhavers onzes vaderlandschen roems mag bogen; het land dat duizende VAN SPEYKEN telt, gereed om voor ons behoud hun dierbaar leven prijs te geven; het land, eindelijk, waar God woont, omdat er ware broederliefde en menschenmin wonen. Die dag zal derhalve een nieuw bewijs opleveren van hetgeen wij erkennen, van hetgeen wij zijn, en troost en moed aankweeken in het hart derzulken, wien het nog aan genoegzamen troost en moed ontbreekt. Op den tweeden December zullen zich de belijders van alle godsdienstgezindten in Nederland, door de grondbeginselen van het ware liberalismus, in deszelfs grondwet, aangenomen, één andermaal in hunne bedehuizen vergaderen, om den reinsten; heiligsten pligt, ons sterfelijke wezens door verlichting en beschaving opgelegd, te vervullen; en die dag zal, even als in 1830; even als in vroeger eeuwen; andermaal getuigen, welk eene hoop, welk een geloof, welk eene liefde de Nederlandsche Natie blijft bezielen.

Vreezen wij, door de beoefening dezer deugden gesterkt, dan ook geenzins voor de zegepraal der zaak; waarvoor wij allen met den besten geest bezielde zijn. Gods alziend oog is en blijft op ons gevestigd; Zijne magt, die stormen en elementen aan Zijnen hoogen wil dienstbaar kan maken, waakt over ons en over ons Vaderland; Zijn geest bestuurt onzen geëerbiedigden Koning, zijne waardige zonen, en al onze vaderlandsche helden; Zijne hand geleidt ons op het doornige pad onzes staatkundigen levens; Zijne raadsbesluiten kunnen geenen anderen grondslag hebben dan om licht op duisternis, recht op onrecht, waarheid op logen, godsdienstzinnig op ongodisterij te doen zegeprelen!

Belgische wecklagen.

Jeugd en schoonheid zijn twee hoedanigheden, die, niet elkander vereenigd, een zin- en zielbekorend geheel kunnen daarstellen, dat elks bewondering tot zich trekt. Zij verschaffen het welgevormde, bevallige en in den bloei der levenslente uitschitterende meisje een onafzienbare rij van aanbidders; den jongeling zijn zij niet zelden ten gewenschten aanbevelingsbrief bij het uitgelezen voorwerp zijner keuze. Aan het uiterlijke doorgaans meer waarde dan aan het inwendige toekennende, blijft liet meerderdeel des menschelijken geslachts niet zelden aan deze beide hoedanigheden eenig en alleen hangen, zonder te onderzoeken, hoe liet met de inwendige, met de zielshoedanigheden des bewonderden en geliefden voorwerps gesteld is, die dan ook wel eens, bij ervaring, maar gewoonlijk te laat, voor alles behalve overeenkomstig met het zinstreelend uiterlijke, bevonden worden.

Van daar het veelal geldend spreekwoord: *de liefde is blind*; welk spreekwoord de menschkundige en in leeringen onuitputtelijke *CARS* ons althoerwaardigst en verzinlijkt heeft voorgesteld in zijne bekende kinderspejen, en wel in het zoogenoemde blindemannetje.

Er ligt dus altijd eene zekere ijdelheid in opgesloten, wanneer men aan *jeugd* en *schoonheid* de hoogste, de meest bepallende waarde toekent, en al het overige voorbij ziet, wat die hoedanigheden in de schaal des gezonden verstands dat gewigt kan doen behouden, hetwelk zij dienen te behouden, voor zoo ver ons geluk of tijdelijk belang daartoe in verband staat.

Een *jeugd* en *schoon* leger, bij voorbeeld, zamengesteld uit krijgslieden, waarvan het meerdertal een hazenhart bezit, moge het oog van den inspecterenden generaal of Koning bekoren; deszelfs uitmuntende houding moge hoogelijk geprezen worden, deszelfs keurig uiterlijk elks verwondering tot zich trekken; om er in het veld iets met vrucht mede te kunnen uitvoeren, wordt er meer dan houding, dan tenue, dan jeugd gevorderd; te meer als het met een vijandelijk leger in aanraking staat te komen, dat uitblinkt door inwendige hoedanigheden van onverschrokken heldenmoed, loffelijke discipline en brandende vaderlandsliefde.

Het zegt dus bedroefd weinig, dat der Belgen Koning en zijne nappaters den mond vol hebben van hun *jeugd*, *schoon* leger: pere GERARD stelt er weinig prijs op, en acht het, in weerwil dier hooggeroemde *jeugd* en *schoonheid*, ter beveiliging zijner duizende onderhoorigen, raadzamer het *jeugdige*, *schoone* Belgische leger zoo veel mogelijk huiten spel te houden en alle verdedigbare en gewichtige stellingen door het zoogenoemde Fransche bevriddingsleger te doen bezetten.

Dat bolt de ijdele Belgen weinig; dat wekt hunne jaloezij natuurlijk op, en doet hen aanvankelijk reeds weklagen over de schande en oneer, hunne *jeugdige*, *schoone* helden aangedaan; zoo zelfs, dat sommige hunner volksvertegenwoordigers in de achtbare tweede kamer reeds begonnen zijn, er luide wraak over te roepen en het Belgische ministerie het vuur vreeselijk dicht aan de schenen te leggen.

« Ik aarzel niet — zegt onder anderen osv — om te verklaren, dat de Fransche interventie voor *Belgie* nadeeliger is dan voor *Holland*. Moeten wij ons kostbare goud verkwisten om een *jeugd* en *schoon* leger op de been te houden, dat tot volslagen werkeloosheid gedoemd is? Zulks moet ten minste onze hoogste verontwaardiging gaande maken. De Natie moet het weten, dat wij zulks niet alleen ten volle afkeuren, maar ook, dat wij een ministerie verachten, hetwelk de nationale eer zoo schandelijk met voeten treedt. Men moet ons leger voor het minst de verdediging onzer grenzen toevertrouwen enz., enz.» — Deze verdediger van het *jeugdige*, *schoone* Belgische leger schijnt intusschen steekblind; want GERARD is van een tegenovergesteld gevoelen en dat wel om de gezonde rede, dat hij de Belgische helden niet vertrouwt.

« Ons *schoon* en *jeugd* leger moet met het geweer in den arm blijven staan — zegt de representant D'HOFFSCHMIDT — terwijl onze naburen alleen de langgewenschte krijgslauwrieten zullen plukken?»

« De vreemde interventie — zegt RODENBACH — is voor ons nutteloos en schadelijk; nutteloos, omdat wij bij de ontruiming der Antwerpsche citadel niets winnen; schadelijk, omdat het bezit van dit fort geene vergoeding is voor *Venloo*, *Limburg* en *Luxemburg*. Wij hebben een *jeugd*, *schoon* leger, vol moed en patriotismus, en toch moeten er vreemden komen, om onze vijanden te bestrijden; terwijl het ons niet geoorloofd is ééne hand uit te steken! Hoe! zouden onze helden zich daarmee te vreden stellen, en den Franschen de een moeten overlaten, bij hun vertrek te kunnen zeggen: Gij lafaards hebt niets, wij hebben alles voor u gedaan?!»

« De door het gouvernement gevolgde staatkunde — zegt DE BROUCKERE — beledigt, verguist ons ten eenemale, vooral met betrekking tot onze *jeugdige*, *schoone* legermagt.»

LEVAD laat er zich dus over hooren; « Als wij aan de bajonetten der Fransche armee eene taak zien opgedragen, op vier vervulling het Belgische leger zoo ijverzuchtig was, dan moet men van ons iets anders te gemoet zien dan eene onbeduidende weerklank der koninklijke troonrede.»

De SMET zegt: « Wat komen de Franschen doen? Komen zij de Hollanders weggagen, dat kunnen onze eigene helden wel; daarvoor hebben wij geene interventie noodig.»

« Het inroepen van vreemde hulp — zegt de abt DE HAERNE — maakt ons aan vreemden onderworpen. Kunnen wij onze eigene zaken niet beslechten, waarom heeft men ons dan zulke aanzienlijke opofferingen gevraagd. Als ons leger werkeloos moet blijven is het ook nutteloos en kan, voor het grootste gedeelte, wal afgedankt worden.»

« Toen wij het ministerie soldaten en geld gaven — zegt DUMORTIER — bleek daaruit onze zucht, om alle krachten in te spannen ter verdriving onzer vijanden; maar wij zien met verontwaardiging, dat men ons leger tot niets anders in staat keurt dan om schandte kerven te maken en takkebosschen aan te brengen; terwijl de Franschen alle stellingen bezetten en onze helden verwijderen. Moeten wij den bitteren lijdenskelk dan ten bodem toe ledigen?»

Ja, broeder DUMORTIER! dat lot is u en uwe consorten, naar het schijnt, opgelegd. En, naar het geschapen staat, zal de Fransche inter-

ventie, door twee aller doorzigtigsten en ingenieuzen Koning, tot uwe eeuwige schande ingeroepen, u nog meer grieven op den hals laden.

« Weet, *Nederland* er van te spreken, wat het zegt zich met de Franschen te verbroederen; die onderynding is thans voor u aan het rijpen. In *Ancona* hebben zij zich bij abuis genesteld, en zitten er nog; hoelang zullen ze u dan geen gezelschap houden, die hen door den koninklijken mond hebt geroepen! Ontbrak het uw *jeugd* en *schoon* leger niet aan wezenlijke veerkracht, dan stond het voorzeker bij GERARD *cum suis* niet in mistrouwen. Maar de geschiedenis van 1830 heeft hem en *Frankrijk* doen zien, hoe weinig *jeugd* en *schoonheid* voor helden beteekenen, als zij niet met *moed*, *dapperheid*, en *krijgsbeleid* gepaard gaan.

In dat geval moet men zich getroosten, waar het op lauweren winnen aankomt, in de achterhoede geplaatst te worden en zich alleen vergenoegen met de eer om op eene groote parade of bij eene algemeene inspectie te figureren.

Over den waarschijnlijksten voortgang van het Egyptische leger.

(Vervolg en slot van ons No. 143.)

De tweede weg van *Sivas* geleidt (volgens de kaart van KINNEIR) westwaarts naar *Kaisarieh*, het oude *Cesarea*, dus naar Keizer TIBERIUS genaamd, de hoofdstad van *Kappadocie*, eene aloude stad, nog vroeger *Mazaca* geheeten. Zij ligt aan de zuidzijde van eene overheerlijke en vruchtbare vlakte en den hoogen voet der bergs *Argæus*. In deze vlakte groeit onbedenklijk veel katoen, en de stad is de stapelplaats eens uitgebreiden koophandels, terwijl er de levensmiddelen ongemeen overvloedig en goedkoop, en de vruchten uitstekend zijn, zoo dat een leger hier eene goede rustplaats zou vinden. Doch de morsigheid alhier overtreft alle denkbeeld; men werpt krengen en afval van paarden, honden en katten op straat; de honden doot men om de huid en werpt ze dan maar weg; de straten worden door mesthoopen letterlijk verstopt. Voorts is deze stad groot, volkrijk en de zetel eens Griekschens aartsbisschops den eersten na den patriarch van *Konstantinopel*. — Tusschen *Kaisarieh* en *Angora* is het land (of was het ten minste in 1813) bedekt met noordwervende horden van *Turkomannen*, uitstekende ruiters, die geene spahang aan de Porte betalen, 30,000 man in eens in het veld kunnen stellen, en aan een opperhoofd onderworpen zijn. Een ander opperhoofd uit die nabis woonde toen te *Oscat*, noordwaarts van *Kaisarieh*, en was mede geheel onafhankelijk van den sultan. Het zou dus voor IBRAHIM niet moeielijk vallen, met behulp dezer inlandsche gezetene of *nomadische* opperhoofden en van vele anderen, die over de onderdrukking der *Janitsaren* ten hoogste misnoegd zijn, onder schoone beloften, de magt van zijn leger aanzienlijk te versterken.

Angora, de zetel van eenen pacha, is eene aanzienlijke stad, in wier omtrek alléén de bekende soort van geiten gevonden wordt, die het voorstreffelijke zoogenoemde kemelhaar geeft. De stad, het oude *Ancyra*, in *Galatie*, moet in deze eeuw zeer vervallen zijn, daar POCOCCO het aantal der inwoners voor 100 jaren nog op bijna 100,000 begrootte, terwijl KINNEIR er niet meer dan 20,000 in vindt. De handel is aanzienlijk, en bijna geheel in handen der roomschgezinde *Armeniërs*, doch hij is, even als de bevolking, verminderd. De omtrek is vruchtbaar aan wijn, rijst en ooft, vooral aan keurige peren. De meeste inwoners zijn *Turken*; de *Armeniërs*, die niet tot de roomsche kerk behooren, hebben een uur van de stad een klooster, waarin hun aartsbisschop woont; ook de *Grieken* hebben er een aartsbisschop. De vestingwerken der stad en van het kasteel zijn yervallen, en alles toont hier gewezen grootheid aan. In de vlakte nabij deze stad werd de *Turksche* Sultan BAJAZET door TAMERLAN den *Tartaar* geslagen en gevangen. Van *Angora* heeft men twee wegen naar *Konstantinopel*, die zich aan gene zijde van *Nicomédie* herenigen; op den eenen vindt men weinig belangrijke plaatsen, op den anderen *Esby-Chehr*, wegens hare warme baden beroemd, aan de rivier *Purzak*, die niet ver van daar in den *Sazgar* vloeit. De omtrengende vlakte heeft in het heete jaargetijde bij gebrek aan boom en bar en woest voorkomen, doch is, bij eenige aankweeking, even als alle in *Klein-Azie*, ongemeen vruchtbaar. De weg gaat asdan noord-noordwestwaarts naar *Isnik* of *Nicea*, die wereldberoemde plaats van twee kerkvergaderingen in 325 en 787, waarin de leer van ARIUS veroordeeld en de beeldendienst stellig ingevoerd werd. Zij ligt aan de oostzijde van het vischrijke meer *Ascanius*, hetwelk aan alle kanten, behalve die der stad, met donkere bosschen en hooge bergen omgeven is. De lucht is zeer ongezond en de *Grieksche* aartsbisschop dezer stad woont te *Konstantinopel*. Verre het grootste gedeelte der oude stad ligt in puin; de tegenwoordige bestaat uit weinig meer dan honderd ellendige leemen hutten. Het overige is met oranarboomen en tabaks velden bedekt. Van hier gaat de weg over *Marmora* naar *Konstantinopel*.

Men ziet hiernit, dat *Klein-Azie*, hoezeer ook in het diepste verval, nogtans door den uitnemenden grond en het heerlijke klimaat, altijd nog hulpmiddelen aanbiedt voor een doortrekkend leger. Men heeft in de goed bebouwde strecken koren in overvloed, veel tabak, safran, boomvruchten en wijn, maar gebrek aan brand- en timmerhout. In plaats van wol heeft men het kameelhaar. De karavans gebruiken tot vervoer hunner goederen kameelen, die vrij talrijk zijn, doch meest uit andere landen komen.

Dezelfde gemakken en zwaarigheden, die *Klein-Azie* voor den togt van een *Egyptisch* leger biedt, levert het natuurlijk op voor eene *Turksche* heirmagt, die het land door mogt trekken naar *Syrie*, en waartoe men wil, dat de groot-vizier *Reschid-pacha* bestemd is. Gelijk in *Europa*, dus is ook in *Azie* de oorlog weder ontboeid, en het achtereiland, zoo beroemd door de daden van *CYRUS*, *MITHRIDATES*, *ALEXANDER*, *HERAKLIUS*, *POMPEJUS*, de kruisvaarders en *TAMERLAN*, is op het punt van het tooneel te worden der overwinningen van eenen nieuwen *SESOSTRIS*, die misschien de sterk betwijfelde togten diens alouden veroveraars door zijn voorbeeld zal bewaardheben.

Letternieuws.

a.) *Nederlandsche Muzen-Almanak*; 1833, 15de jaer. Te Amsterdam, bij J. IMMERZEEL, JUNIOR.

b.) *Almanak voor het Schoone en Goede*, voor 1839. Te Amsterdam, bij G. J. A. BEIJERINCK.

Bij den naderenden tijd, dat men jaarlijks gewoon is zich van eenen nieuwen tijdwijzer te voorzien, verschijnen dan ook weder achterevolgens de *Oud-Nederlandsche* jaarboekjes in het licht. De bovenaangekondigde bekleden onloochenbaar onder dezelve een' eersten rang. Met genoegen ontwaren wij, dat zij voor vroegere jaargangen in geen opzigt onderdoen.

a.) *De Muzen-Almanak* heeft, behalve het gewoon aantal fraai gegraveerde plaatjes, een' nieuwen titel; twee keurig bewerkte afbeeldingen van de heeren *VAN OOSTERWYCK BRUYN* en *ROBIDE VAN DER AA*; drie *fac similes* en twee muziekstukjes. Beveelt deze almanak zich uit dien hoofde reeds gunstig aan: de onderscheidene bijdragen, waarmede onze beroemdste dichters hem vereerden, en onder welke juweelen van het eerste water schitteren, maken dit net gedrukte bundeltje tot een belangrijk geschenk van een ieder, die eenigen prijs stelt op de nationale letterkunde. Een levensbericht van den beroemden *BILDERDYK* en den vroeg overleden *SISIUS NANNING* besluiten dezen jaargang, die in alle opzichten getuigt van de kunde en ijver van den verdienstelijken uitgever.

b.) *De Almanak voor het Schoone en Goede*, geheel ingerigt voor de schoone sekse, beantwoordt wederom dit jaar aan deszelfs titel. Fraaije plaatjes, onderhoudend geschreven proza-verhalen, eene rijke verscheidenheid van vloeiende gedichtjes, aan eene nette uitvoering gepaard, geven dit lieve jaarboekje aanspraak op een plaatsje in de *Sint-Nikolaas-korfjes* onzer *Nederlandsche* vrouwen en meisjes. — Wij vernemen uit de voorrede, dat de Redactie thans in handen van den heer *ROBIDE VAN DER AA* is overgegaan; wij vertrouwen van zijnen goeden smaak, dat deze *Almanak* bij voortdoring deszelfs vroeger verkregen roem zal blijven handhaven, en wenschen daartoe den Uitgever alle mogelijke aanmoediging.

Briefwisseling.

Die de *Nederlandsche* natie van gebrek aan zanglust en zangerigheid beschuldigt, toont daardoor haar weinig van nabij te kennen. Zij heeft zich misschien nooit treffender dan sedert de laatste twee jaren van dien kant doen zien. Getuige de onafzienbare rij harer dichters, verzenmakers, rijmers en rijmelaars. Al wat adem heeft uit in *Nederland* in onze dagen zijn vaderlandsch gevoel in dichtmaat, het zij fraai, bevalig, treffend, krachtig, of zwak, alledaags, prozaisch, onbevallig, gebrekkig of hoogstgebrekkig. Wij gaven vroeger alles afdoende proeven van eerstgenoemde uitblinkende hoedanigheden, thans geven wij er één van den laatstgenoemden stempel, ten einde onzen lezers te doen zien welke bijdragen wij zoo al, ongefrankeerd, ontvangen.

Aan den Koning.

Houdt WILLEM, houdt maar moed,
God zal u niet verlaten;
Laat stroomen 't Hollandsch bloed
Met dat hunner voorzaten.

Hollanders zijn niet bang
Voor hunne dreigementen;
Zij roepen leve lang
De Koning en zijn venten.

Al dwingt u een Engeland,
Gesterkt door land-vrijbuiters;
God heeft ze in zijn hand,
Hij zal verslaan de muiters.

Al zijn wij klein van magt,
Al zijn wij geene bloodaars;
Gesproken uit een dapper geslacht
Houden wij het met onze voorvaders.

Getrouwd:

T. J. KLOSTERMANN,
A. E. BURGERS.

Wissel,
den 27sten November
1832.

Strekkende deze tot kennisgeving aan Familie en Bekenden, zoo hier als elders.

§ § § COMMISSARIJSEN tot de NEGOTIATIE voor den STRAATWEG van ZUTPHEN naar APPELDOORN en DIJEREN, adverteeren bij dezen, dat op Maandag den 3den December 1832, des middags ten 12 ure, ten Raadhuis der Stad Zutphen, in tegenwoordigheid van Deelhebben, en ten overstaan van Notaris en Getuigen, zal worden overgegaan tot de UITLOTTING van VIER AANDEELEN, heenkommende uit de voorschrevene Negotiatie.

Zutphen, den 26sten November 1832.

De President-Commissaris,
P. J. SWAVING.

§ § § Alle die geuen, welke vermeenen recht te hebben op drie + + SCHULDBEKENTENISSEN, ten laste van het KAZERNEMENT der Stad Doosborgh, ieder groot f 50, en zijnde de Nos. 230, 231, 232, 233 en 234, worden verzocht daarvan binnen den tijd van twee maanden de vereischte bewijzen in te leveren ter Secretarie van gemelde Stad. Doosborgh, den 1sten November 1832.

Burgemeester en Wethouderen der Stad Doosborgh,
J. A. TENGBERGEN,
Ter ordonnantie van dezelve,
J. LANGLOIS, Jr.,
Secretaris.

§ § § De Notarissen Mr. J. DE RHOON, Mr. H. DYCKMEESTER, beide residentende te Tiel, zullen, namens hunne Principalen, op Vrijdag den 27den December 1832, des avonds ten 8 ure, in het Heeren Logement te Tiel, in het openbaar doen uitzetten, en op Vrijdag den 28sten derzelfde maand, op gelijk uur, in het Hollandsche Koffhuis aldaar finaal verkoopen:

De groote KOREN-, HENNIP- en VLASTIEND, gaande uit alle de BOUWLANDEN, gelegen in de Hooge Heerlijkheid van Yzendoorn, in de nabijheid der Stad Tiel gelegen.

Die nadere informatie mogten verlangen, adresseren zich met gefrankeerde brieven bij een der bovengemelde Notarissen.

§ § § J. L. JACOBS, in het Depôt van Galanterien, bij de Velperpoort te Arnhem, adverteert zijne geerde bevestigings, dat zijn Depôt wederom, even als vorige jaren, ruim geassosteerd is van GEKLEEDDE en andere POPPEN, SPELLEN en SPEELGOEDEREN, geschikt voor SINT-NIKOLAAS GESCHENKEN, enz.

§ § § Op een Commissie- en Expeditie-Kantoor, hier ter stede, wordt ten eersten verlangd IEMAND, in dat vak eenigzins bekend en eene vlugge hand schrijvende. Adres bij den uitgever dezer Courant, onder letter B.

§ § § Vrijdag den 23sten II. is aan den Velperweg, bij Arnhem, verloren een GEWERKTE KAS SLEUTEL met KRUISPYP; die denzelven gevonden heeft wordt verzocht dezen terug te zenden bij den Boekverkooper J. Az. DOYER, te Arnhem. Zal, zulks begerende, goed beloond worden.

DE NEDERLANDSCHE ANEKDOTEN-ALMANAK voor 1838, Is van heden af, in alle voornamste Boekwinkels voorhanden, prijs 90 Centen.

Almede: NIEUWE HOOGDUITSCH SPRAAKLEER, voornamelijk naar de spraak-kunstige werken van H. F. SE. bewerkt, door J. H. BEHRNS, Lector in de nieuwere talen aan 's Rijks Athenaeum te Franeker. Prijs f 2.40. Dit is het beste werk met te maken, om de Hoogduitsche taal te leeren, zoo als zij thans in Duitschland gebruykt wordt.

PROEVE EENER ANTHROPOCHEMIE, door O. M. M. WILLEN, in het Hoogduitsch vertaald en met Aantmerkingen voorzien, door H. B. MÜLLER. Met eene Voorrede van Professor O. MÜLLER. Prijs f 2.10.

Dit boek valt een ledig vak aan in onze Letterkunde. ALMEDE en ENGELMAN, van HORSTELL, Oostfriesche Legende, door ARNS. DE JONG, Leeraar bij de Doopsgezinden te Danwoude, 2 deelen. Prijs f 5.80.

WEENEN ZOO ALS HET IS EN DE WEENERS ZOO ALS ZY ZYN, in luimige Pentekstrekken. Prijs f 2.00.

GALLERY DER VORSTEN VAN EUROPA. Met Portretten. Prijs f 1.80.

VADER, JAKOB'S LEERZAME VERTELLINGEN in het hoekje van den haard, aan zijne Kinderen. Met eene plaat. Prijs f 0.90.

DE NIEUWE SCHATKAMER VOOR DE NEDERLANDSCHE JEUGD. Met platen, Nieuwe uitgave. Prijs f 1.50.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.